

דאר-א-סלאם, אמם של שישה תלמידים בפרוייקט

(תחילה המקור באנגלית ואז התרגום שלנו לעברית)

My name is Dar Salam, I'm mother to Agio, Achol, Mankuer, Marry , kiir and Yangua.

We those who came back from Israel are very frustrated, we have a lot of people who lost their lives and even those who got phycological problems including children, women and men...

And me personally, since I was deported back from Israel, I spent 3 months and everything I had was finished. I ran out of money and the children got sick in South Sudan.

We were brought to Kampala in Uganda on 17/1/ 2013. We came with the first group that were brought by Become.

I spent one year in Uganda, and I used to rent my house but afterwards I had no funds to continue... I heard that there was problem in South Sudan and I saw many of my friends came to Uganda to join us and when Become Rented a house for them, Sitin (then the Coordinator of Become) told me to come and stay with others since I wasn't able to rent for myself. I stayed there for like a month and a half. Then Ayen and I rented a room for ourselves ...

We spent like 5 years and my husband never shown up, and I was very worried what happened to him, but luckily, he was ok, and he called me to reassure that he was ok.

Finally, he came to Uganda for 4 months then he went back to South Sudan.

And from that time, he couldn't call me again, because when I ask other people, they tell me that he's not emotionally ok cos he has nothing on his hands and it's hard for him to come and see the kids without anything to offer them .

Previously in Israel, we were very happy family, and we were all together, but the deportation has costed us a lot, our family is split because of hardships. we never got that happiness back again. it's very very hard here, the rent and food cost is high and since I've a lot of children here it isn't easy for me at all and now I'm like a single mom coz their father is nowhere to be seen.

I remember one day the debt was accumulated a lot till I got a serious problem with the owner of the house but thanks to Become, I was bailed out.

In 2018, when I was at home, I was demoralized because it wasn't easy to be home alone, and the husband isn't anywhere to be seen and I had to struggle alone to take care of the kids.

I was so happy that all the sponsors who help our children ... And when I had my second last born, it wasn't easy for me to stay with the young boy at home when I've had no food. so lucky I heard from Jacob that Tamar and Amir wanted to sponsor Yangua. I'm grateful for their help. I've now one last child that is still young where now I'm still struggling to feed him and to look

for a job. When you've baby is not easy as well to work. I'm now helping some Israeli family at their home in Uganda. And they're a very good family.

I appreciate the Israeli community including Lea, Rami (and Jacob who is helping us here whenever we've problems) who are helping us and educating our children.

I truly thank you for all your good work and for giving me opportunity to share my voice.

תרגום דבריה של דאר א סלאם לעברית:

שמי הוא דאר סלאם, אני אמם של אגיו, אשול, מנקוור, מרי, קייר ויאנגו.

אנחנו, אלה שגורשו מישראל, מתוסכלים מאד, יש לנו הרבה חברים שמתו וכאלה שסובלים מבעיות נפשיות, כולל ילדים, נשים וגברים...

באופן אישי, מאז שגורשתי מישראל לקח 3 חודשים עד שכל מה שהיה לי נגמר. נגמר לי הכסף והילדים היו חולים בדרום סודן.

ב-17.1.2013 הביאו אותנו לקמפלה, אוגנדה. הגענו עם הקבוצה הראשונה שביקם הביאו.

הייתי שנה באוגנדה, ושכרתי שם בית, אבל אז לא היה לי כסף להמשיך. שמעתי שיש בעיות בדרום סודן, וראיתי שרבים מחברי הגיעו לאוגנדה והצטרפו אלינו כשביקם שכרה בית עבורנו. סיטין, שהיה אז המתאם מטעם ביקם, אמר לי לבוא ולהיות שם עם האחרים, כי לא יכולתי לשלם שכר דירה עבור עצמי. נשארתי שם למשך חודש וחצי, ואז איין שכרנו חדר לעצמנו...

היינו באוגנדה 5 שנים ובעלי מעולם לא הגיע לפה. דאגתי מאד מה קרה לו, אבל למרבה המזל הוא היה בסדר והוא התקשר לומר לי שהוא בסדר.

בסופו של דבר הוא הגיע לאוגנדה למשך 4 חודשים, ואז חזר לדרום סודן.

מאז הוא לא יכול להתקשר אלי שוב, כי כשאני שואלת אחרים הם אומרים לי שהוא לא בסדר מבחינה רגשית, כי אין לו כלום וקשה לו לבוא לראות את הילדים כשאין לו מה לתת להם.

בעבר, בישראל, היינו משפחה מאושרת מאד, וכולנו היינו יחד, אבל הגירוש עלה לנו ביותר – המשפחה שלנו נפרדה בגלל הקשיים. אף פעם לא קיבלנו שוב את האושר הזה. קשה כאן מאד, שכר הדירה והאוכל יקרים, ובגלל שיש לי הרבה ילדים, לא קל לי בכלל. אני כמו אמא חד הורית, כי אבא שלהם איננו בנמצא.

אני זוכרת שיום אחד הצטבר לי חוב גדול והיתה לי בעיה רצינית עם בעל הבית, אבל תודות לביקם הסתדרתי.

ב-2018 כשהייתי בבית הייתי מדוכאת כי לא היה קל לי להיות לבד בבית, ובעלי איננו נמצא והייתי צריכה להתאמץ לדאוג לילדים.

שמחתי כל כך שהתורמים עוזרים לילדים שלנו... וכשנולד הילד לפני הצעיר שלי, לא היה לי קל להשאר עם הילד בבית כשאין לי אוכל בבית. למזלי שמעתי מג'ייקוב שתמר ואמיר רוצים לממן את הלימודים של יאנגו. אני מודה להם על עזרתם. עכשיו יש לי עוד ילד אחד שעדיין צעיר מכדי ללמוד בבית הספר, ואני נאבקת להאכיל אותו ולמצוא עבודה. כשיש לך תינוק גם לא קל לעבוד. עכשיו אני עוזרת בבית של משפחה ישראלית באוגנדה והם משפחה מאד טובה.

אני מודה לקהילה הישראלית, כולל לאה, רמי וג'ייקוב שעוזר לנו פה כשיש לנו בעיות, שעוזרים לנו ומחנכים את הילדים שלנו.

אני מודה לכם מאד על העבודה הטובה שלכם ועל האפשרות להשמיע את קולי.